

چرا تولد از باکره مهم است؟

اعتقاد به تولد از باکره بسیار مهم است (اشعیاء فصل ۷ آیه ۱۴، متی فصل ۱ آیه ۲۳، لوقا فصل ۱ آیه های ۲۷ و ۳۴). نخست، نگاهی بیندازیم به اینکه کتاب مقدس چگونه این واقعه یعنی تولد از باکره را توضیح می دهد. در جواب سوال مریم، “این چگونه ممکن است؟” (لوقا فصل ۱ آیه ۳۴)، جبرائیل می گوید “روح القدس بر تو نازل خواهد شد و قدرت خدا بر تو سایه خواهد افکند. از این رو آن نوزاد مقدس بوده، فرزند خدا خوانده خواهد شد” (لوقا فصل ۱ آیه ۳۵). فرشته با این کلمات یوسف را تشویق می کند تا از ازدواج با مریم نترسد “از ازدواج با مریم نگران نباش. کودکی که در رحم اوست، از روح القدس است” (متی فصل ۱ آیه ۲۰). متی می گوید که باکره “بوسیله روح القدس آبستن شد” (متی فصل ۱ آیه ۱۸). غلاطیان فصل ۴ آیه ۴ هم تولد از باکره را اعلام می کند “او فرزندش را فرستاد تا از یک زن بدنیا بیاید”.

از این عبارات، واضح است که تولد عیسی در نتیجه کار روح القدس در بدن مریم بود. هر دو قسمت غیر جسمانی (روح) و جسمانی (رحم مریم) در به سرانجام رسیدن این تولد دخیل بودند. البته مریم نمی توانست خود را حامله کند و او فقط یک “طرف” بود. فقط خدا می توانست معجزه تجسم (در جسم قرار گرفتن) را انجام دهد.

با این وجود، انکار ارتباط فیزیکی بین مریم و عیسی مانند این است که بگوییم عیسی در واقع انسان نبود. کلام خدا به ما تعلیم می دهد که عیسی، کاملاً از نظری فیزیکی و جسمانی یک انسان بود، مانند جسم و بدنی که همه ما داریم. او این (بدن جسمانی) را از مریم گرفت. در عین حال، عیسی خدای کامل و ابدی با طبیعت و ذاتی بیگناه هم بود (یوحنا فصل ۱ آیه ۱۴؛ اول تیموتائوس فصل ۳ آیه ۱۶؛ عبرانیان فصل ۲ آیه های ۱۴ تا ۱۷)

عیسی در گناه بدنیا نیامد، بنابراین طبیعت و ذاتی بدون گناه داشت (عبرانیان فصل ۷ آیه ۲۶). بنظر می آید که طبیعت گناه آلود از یک نسل به نسل دیگر از طریق پدر به ارث می رسد (رومیان فصل ۵ آیه های ۱۲، ۱۷، ۱۹). تولد از باکره، انتقال گناه از نسلی به نسل دیگر را از سر راه بشر برداشت و این موقعیت را فراهم نمود تا خداوند ابدی به یک انسان کامل تبدیل شود.

